

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S., s.r.o.**, so sídlom B., IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. B. D., AK so sídlom B., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom v Banskej Bystrici, Nová ulica č. 13, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/222/8249-43069/2008/994275-r zo dňa 26. júna 2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/201/2008-93 zo dňa 16. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/201/2008-93 zo dňa 16. júna 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č.k. 2S/201/2009-93 zo dňa 16. júna 2010 zamietol žalobu žalobcu podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia žalovaného č. I/222/8249-43069/2008/994275-r zo dňa 26. júna 2008 a rozhodnutia – dodatočný platobný výmer Daňového úradu Bratislava I. č. 600/232/47679/08/Krá zo dňa 31. marca 2008 o vyrubení rozdielu dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie

roku 2005 v sume 2.031.338,- Sk. Zároveň krajský súd žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd poukázal na to, že úlohou súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy sú medze a dôvody uvedené v žalobe, ktorý je vyjadrením dispozičnej zásady platnej v správnom súdnictve, v zmysle ktorej nie je súd oprávnený preskúmať rozhodnutie nad rámec vymedzený žalobcom v žalobe. Dôvodil, že žalobca bol povinný poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje svoje tvrdenie o porušení zákona a toto porušenie zákonov konkretizovať tak, že uvedenie ustanovenia jednotlivých hmotnoprávných alebo procesnoprávných, ktoré v konaní porušené boli a toto všetko je povinný žalobca uplatniť v dvojmesačnej lehote od doručenia rozhodnutia správneho orgánu, ktoré žalobou napáda. Nakoľko žalobca v svojej žalobe nešpecifikoval a nekonkretizoval svoje všeobecné námietky, tak súd nemal priestor na uplatnenie svojej preskúmačnej právomoci do takej miery, aby mohol z vecných hľadísk posúdiť zákonnosť záverov, na ktorých stojí napadnuté rozhodnutie. Pokiaľ išlo o námietky žalobcu uvedené v podaní z 10. februára 2010, teda po zákonnej dvojmesačnej lehote, a ktoré spočívali v nedodržaní zákona pri predlžovaní zákonnej lehoty na ukončenie daňovej kontroly a pri vymedzení jej predmetu, ani nesprávneho výkladu aplikovaných ustanovení právnych predpisov, tak na tieto neprihliadol z dôvodu aplikovania koncentračnej zásady platnej v správnom súdnictve. Súd ďalej konštatoval, že pokiaľ ide o námietku žalobcu týkajúcu sa neúplnosti administratívneho spisu, tak nezistil také nedostatky, ktoré by spôsobili nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, nakoľko obsah spisov poskytoval dostatočný podklad pre preskúmanie rozhodnutia v medziach žaloby, pričom samotný fakt, že spisy neboli žurnalizované, nebol dôvodom pre reálnu pochybnosť o tom, či zistenie skutkového stavu, z ktorého napadnuté rozhodnutie vychádzalo je alebo nie je v rozpore s obsahom spisov.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie; uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal,

že rozhodnutie žalovaného nie je riadne odôvodnené a podložené odkazom na právne predpisy, a že tieto predpisy boli nesprávne aplikované. Poukázal na porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, ktoré spočívalo v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia majúce za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia a následne aj rozhodnutia súdu prvého stupňa. Podľa žalobcu súd prvého stupňa nesprávne aplikoval koncentračnú zásadu aj pri nedodržaní zákona vo vymedzení predmetu daňovej kontroly, hoci bol evidentne porušený § 15 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní, keďže žalobca sa o kontrole dodržiavania ustanovení zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve za rok 2005 dozvedel až z protokolu o kontrole č. 600/321/139555/2007/Medv.Zol. zo dňa 21. augusta 2007. Prvostupňový súd nepostupoval ani pri námietke žalobu týkajúcej sa nepredloženia administratívneho spisu v súlade s ustálenou rozhodovacou činnosťou súdov a poukázal v tejto veci na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5Sžf/57/2008 zo 17. marca 2009 čo treba rozumieť pod pojmom administratívny spis, pričom bolo zrejmé, že dokumentácia predložená žalovaným súdu je neúplná. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania vo výške 425,42 Eur.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Pridržiava sa svojho stanoviska k žalobe a trvá na skutočnostiach v ňom uvedených. Rozhodnutie žalovaného je podľa jeho názoru vydané v súlade s právnymi predpismi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke www.nsud.sk (§ 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je založený na nedostatočnom zistení skutkového stavu veci potrebnom pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Podľa ustálenej súdnej praxe je povinnosťou žalovaného predložiť súdu kompletný, zažurnalizovaný administratívny spis, na základe ktorého súd môže posúdiť postup správneho orgánu a všetky podklady rozhodujúce pre vydanie rozhodnutia.

Krajský súd sa však uspokojil len s výberom časti spisovej dokumentácie, t.j. s predložením prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia, odvolania žalobcu v administratívnom konaní a daňových dokladov, aj napriek tomu, že z obsahu žaloby a rozhodnutia žalovaného vyplýva potreba zistenia začatia daňovej kontroly, podmienok jej predĺženia po šiestich mesiacoch, nakoľko z protokolu o daňovej kontrole je zrejmé, že táto začala 11. septembra 2006 a skončila dňa 21. augusta 2007, teda po viac ako šiestich mesiacoch od jej začatia a v spise sa nenachádza rozhodnutie nadriadeného orgánu o predĺžení zákonnej šesťmesačnej lehoty na trvanie daňovej kontroly podľa § 30a ods. 7 (platné do 31. 8. 2007) alebo § 15 ods. 17 (platné od 1.9.2007) zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní. Odvolací súd v tejto veci poukazuje na to, že z ustálenej judikatúry je zrejmé, že ustanovenie lehôt na vykonanie daňovej kontroly podľa § 15 ods. 17 resp. § 30a ods. 7 zákona o správe daní nie je lehotou poriadkovou, ale lehotou zákonnou, ktorej prekročenie alebo včasné nepredĺženie nadriadeným orgánom správcu dane má svoje dôsledky. V tejto veci odvolací súd poukazuje na svoje rozhodnutie č. 3Sžf/107/2009 alebo 3Sžf/9/2007 ako aj Nález Ústavného súdu č. III. ÚS 24/2010-57. Krajský súd teda rozhodol bez toho, aby sa zaoberal všetkými podkladmi, na základe ktorých bolo vydané žalobou napadnuté a súdom preskúmané rozhodnutie v tejto veci. Bez úplnej spisovej dokumentácie nie je možné posúdiť ani vecnú stránku rozhodnutia (skutkovú a právnu) a preto sa odvolací súd v danom štádiu konania vecnou stránkou sporu ani nezaoberal.

Z týchto dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP odvolací súd prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Podľa § 224 OSP rozhodne prvostupňový súd aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. februára 2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková